

พอใจในสิ่งที่ตนมี

ตะวันธรรมสาธตสงนวลตา
ชื่นอุราพาใจให้ใส
ไม่ต้องการอยากได้สิ่งใด
พอใจในสิ่งที่ตัวมี

สุนทรพื่อ

นั่ง...สู้

เสามาซึกอย่างนี้	ลูกเอ๋ย
โคนพิศสะคั่งอย่างเคย	ขึ้นค้ำ
จักให้มันต้องเคย	นั่งสู้
ทันเหลี่ยมคูเชิงชั้น	จึงค้ำคั่นคำ

สุนทรพื่อ

